

## หอนิลอยากมีเพื่อน

หอนิลถูกเลี้ยงไว้ใน "โรงเรียนนอกกะลา" โรงเรียนที่ไม่มีเสียงระฆัง ไม่มีแบบเรียน ไม่มีการสอบแต่มีทุ่งนา กว้างใหญ่ และมีฟาร์มสัตว์ให้เด็กได้เรียนรู้ วันปิดเรียนนั้นช่างเจิบเหงา ที่สนามไม่มีเด็ก ๆ ในห้องเรียนก็ไม่มีเด็ก ๆ เวลาแห่งการรอคอยนั้นเชื่องช้า หอนิลรู้สึกเบื่อ จึงไปคาบรองเท้าคูใหม่ของครู มากัดทะเล่น

"ทำลายข้าวของ อย่างนี้คือเล่นไม่เป็น" ครูดุหอนิล

หอนิลอยากมีเพื่อน จึงมุดเข้ากรงไก่ เล่นไล่จับไก่ แม่ไก่ตกใจ "หอนิลเล่นไม่เป็น เล่นรุนแรงอย่างนี้แม่ไก่ไม่ชอบ ไม่อยากเล่นด้วย"

หอนิลอยากมีเพื่อนเล่นชักเย่อ จึงดึงหางลูกวัว ลูกวัวเจ็บ "หอนิลเล่นไม่เป็น เล่นรุนแรงอย่างนี้ ลูกวัวไม่ชอบ ไม่อยากเล่นด้วย"

หอนิลอยากมีเพื่อน จึงไปเล่นในบ่อทรายกับลูกแมว หอนิลเล่นตะกุกทรายใส่ลูกแมว ลูกแมวแสบตา

"หอนิลเล่นไม่เป็น เล่นรุนแรงอย่างนี้ ลูกแมวไม่ชอบ ไม่อยากเล่นด้วย" หอนิลอยากมีเพื่อนจึงไปวิ่งไล่จับแมลงปอที่ทุ่งนา หอนิลเล่นรุนแรง แมลงปอปีกบอบบางจึงบินหนีไปเสียไกล ดูเหมือนใคร ๆ ไม่อยากเล่นกับหอนิล

วันเปิดเรียนเด็ก ๆ ใส่ชุดใหม่กลิ่นหอมและสีสดใส หอนิลดีใจ พลังกระดิกหางเข้าหา เด็ก ๆ ชอบใจเข้ามาเล่นกับหอนิล บ้างดึงหู ดึงหาง ดึงขา หอนิลเจ็บ พลังร้อง พลังวิ่งหนี "เล่นรุนแรงอย่างนี้ หอนิลเจ็บ หอนิลไม่ชอบ"

หอนิลและเด็ก ๆ รู้แล้วว่าไม่ควรเล่นรุนแรง จึงเล่นด้วยกันอย่างสนุกสนานไม่เล่นรุนแรง จึงได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขไม่เล่นรุนแรง จึงได้อยู่เป็นเพื่อนกันทุกที่ ยามเย็นหอนิลยื่นส่งเด็ก ๆ กลับบ้านหอนิลไม่เจิบเหงาอีกแล้ว เมื่อหอนิลไม่เล่นรุนแรง แม่ไก่ ลูกวัว และลูกแมว ก็ได้เล่นกับหอนิลอย่าง มีความสุข